

KOMUNIKAT PRASOWY nr 134/22

Luksemburg, dnia 1 sierpnia 2022 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-411/20 | Familienkasse Niedersachsen-Bremen

Nie można odmówić przyznania świadczeń rodzinnych obywatelowi Unii, który ustanowił miejsce swego zwykłego pobytu w przyjmującym państwie członkowskim, w trakcie pierwszych trzech miesięcy jego pobytu, uzasadniając to tym, że nie uzyskuje on dochodów z działalności w tym państwie członkowskim

Jeśli jego pobyt jest legalny, korzysta on zasadniczo z prawa do równego traktowania z obywatelami krajowymi

Obywatelka Unii pochodząca z państwa członkowskiego innego niż Niemcy kwestionuje przed sądem niemieckim decyzję kasy świadczeń rodzinnych federalnej agencji ds. zatrudnienia dla Dolnej Saksonii i Bremy oddalającą złożony przez nią wniosek o świadczenia rodzinne na trójkę jej dzieci za pierwsze trzy miesiące ich pobytu w Niemczech od chwili osiedlenia się tam.

Według kasy świadczeń rodzinnych skarżąca nie spełnia ustanowionych w Niemczech w lipcu 2019 r. przesłanek uprawniających obywateli Unii do ubiegania się o takie świadczenia w ciągu pierwszych trzech miesięcy pobytu, ponieważ nie uzyskiwała w tym okresie „dochodów krajowych”. Poprzez ten wymóg ustawodawca niemiecki zamierzał uniknąć napływu obywateli innych państw członkowskich do Niemiec, co mogłoby powodować nieracjonalne obciążenie dla niemieckiego systemu ubezpieczeń społecznych. Wymóg nie znajduje jednak zastosowania do obywateli niemieckich powracających do Niemiec po pobycie w innym państwie członkowskim.

Sąd niemiecki zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy takie odmienne traktowanie jest zgodne z prawem Unii.

W swoim dzisiejszym wyroku Trybunał przypomniał, że **każdemu obywatelowi Unii, nawet biernemu zawodowo, przysługuje prawo pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy**, bez wypełniania jakichkolwiek warunków i formalności innych niż wymóg posiadania ważnego dowodu tożsamości lub paszportu, dopóki on i członkowie jego rodziny nie staną się nieracjonalnym obciążeniem dla systemu pomocy społecznej w przyjmującym państwie członkowskim. W takich wypadkach **ich pobyt jest co do zasady legalny**.

Podczas tego okresu obywatele Unii, w braku odstępstwa wyraźnie przewidzianego przez ustawodawcę Unii, są traktowani na równi z obywatelami krajowymi.

Przyjmujące państwo członkowskie może co prawda odmówić, na podstawie przewidzianego w tym celu przez prawo Unii odstępstwa, przyznania obywatelowi Unii, który jest bierny zawodowo, świadczenia z pomocy społecznej w ciągu pierwszych trzech miesięcy jego pobytu¹.

¹ Zobacz wyrok Trybunału z dnia 25 lutego 2016 r., *García-Nieto i in.*, [C-299/14](#) (zob. także komunikat prasowy nr [18/16](#)).

Jednak rozpatrywane świadczenia rodzinne nie stanowią świadczeń z zakresu pomocy społecznej w rozumieniu tego odstępstwa. Przyznaje się je bowiem niezależnie od indywidualnych potrzeb beneficjenta i nie mają one na celu zapewnienia mu środków utrzymania, lecz wyrównanie kosztów utrzymania rodziny.

Ponieważ nie przewidziano żadnego odstępstwa od zasady równego traktowania obywateli krajowych z obywatelami innego państwa członkowskiego w odniesieniu do takich świadczeń rodzinnych, prawo Unii sprzeciwia się odmiennemu traktowaniu wprowadzonemu przez ustawodawcę niemieckiego.

Równego traktowania można jednak domagać się tylko wtedy, gdy dany obywatel Unii rzeczywiście ustanowił w rozpatrywanym okresie pierwszych trzech miesięcy swe miejsce **zwykłego pobytu** w przyjmującym państwie członkowskim. **Pobyt, który jest jedynie czasowy** w tym zakresie **nie wystarczy**.

Przeniesienie zwykłego miejsca pobytu do przyjmującego państwa członkowskiego oznacza, że dana osoba wyraziła wolę faktycznego ustanowienia tam zwykłego ośrodka swoich interesów życiowych i wykazała, że jej obecność na terytorium tego państwa członkowskiego świadczy o wystarczającym stopniu stabilności, który odróżnia ją od pobytu czasowego.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Pozostańmy w kontakcie!

